

Wtorek, 29 maja 2018 r.

P8_TA(2018)0215

Zrównoważone finanse

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie zrównoważonych finansów (2018/2007(INI))

(2020/C 76/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zobowiązanie grupy G-20 do zrównoważonego wzrostu wyrażone w okresie prezydencji niemieckiej sprawowanej od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 30 listopada 2017 r., ze szczególnym odniesieniem do oświadczenia: „będziemy w dalszym ciągu używać wszystkich narzędzi politycznych – monetarnych, fiskalnych i strukturalnych – łącznie i osobno, by osiągnąć cel polegający na silnym, trwałym i zrównoważonym wzroście gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu, z jednoczesnym wzmocnieniem odporności gospodarczej i finansowej”,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju określone przez Organizację Narodów Zjednoczonych, w szczególności zobowiązanie do podjęcia działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i jej skutkom i do zapewnienia zużycia i produkcji o zrównoważonym charakterze,
- uwzględniając zaangażowanie Komisji na rzecz zrównoważonych inwestycji w tym zakresie w ramach planu unii rynków kapitałowych, a w szczególności ustalenia grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonych finansów,
- uwzględniając wstępne sprawozdanie grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonych finansów z lipca 2017 r. pt. „Financing a Sustainable European Economy” [Finansowanie zrównoważonej gospodarki europejskiej], które przedstawia napięcie między krótkoterminowymi działaniami zorientowanymi na zysk, a potrzebą długoterminowych inwestycji dla osiągnięcia celów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, a w szczególności pkt 5 na s. 16 dotyczący ryzyka związanego z tym, że system finansowy i ramy polityki finansowej ulegną „tragedii horyzontu”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 czerwca 2017 r. w sprawie śródkresowego przeglądu planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych (COM(2017)0292),
- uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania ze stycznia 2018 r. pt. „Finansowanie zrównoważonej gospodarki europejskiej”,
- uwzględniając stwierdzenie na s. 14 wstępnego sprawozdania grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonych finansów, że łączna ekspozycja inwestorów europejskich na sektory wysokoemisyjne wynosi ok. 45%, a mniej niż 1 % inwestorów instytucjonalnych na świecie wnosi aktywa zielonej infrastruktury,
- uwzględniając fakt, że ramy ostrożnościowe, a w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (1) oraz zasady rachunkowości dla inwestorów zniechęcają do stosowania podejścia długoterminowego, a także fakt, że te zasady ostrożnościowe wymagają poziomu kapitału proporcjonalnego do poziomu ryzyka w perspektywie jednego roku i uwzględniają wyłącznie ryzyko finansowe przy obliczaniu wymogów kapitałowych,
- uwzględniając art. 173 francuskiej ustawy nr 2015-992 z dnia 17 sierpnia 2015 r. w sprawie transformacji energetycznej na rzecz zielonego wzrostu,
- uwzględniając zarówno przemówienie prezesa Banku Anglii i przewodniczącego Rady Stabilności Finansowej Marka Carneya z dnia 22 września 2016 r., jak i sprawozdanie inicjatywy Carbon Trackers z 2015 r., ze szczególnym uwzględnieniem faktu, że łączna kapitalizacja rynkowa czterech największych producentów węgla w Stanach Zjednoczonych spadła od końca 2010 r. o ponad 99%,
- uwzględniając platformę finansowania działań w związku ze zmianą klimatu ustanowioną przez Luksemburg i EBI we wrześniu 2016 r.,
- uwzględniając s. 9 dokumentu otwierającego debatę opublikowanego przez organizację E3G w maju 2016 r. pt. „Clean Energy Lift Off – Capitalising Europe’s Energy Union” [Start czystej energii – kapitalizacja europejskiej unii energetycznej], ze szczególnym uwzględnieniem faktu, że w latach 2008–2013 20 największych zakładów energetycznych w Europie straciło ponad połowę wartości rynkowej wynoszącej 1 bln EUR,

(1) Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

Wtorek, 29 maja 2018 r.

- uwzględniając sprawozdania inicjatywy Carbon Trackers z lat 2015 i 2016, które wskazują na zagrożenie osieroceniem dalszych wydatków kapitałowych na paliwa kopalne wynoszących 1,1–2 bln USD, w tym 500 mld USD w samym tylko chińskim sektorze energetycznym,
- uwzględniając zalecenie OECD dotyczące wspólnego podejścia do zagadnień oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz środowiskowych i społecznych analiz due diligence (zwane dalej „wspólnym podejściem”), w którym uznano „spoczywający na Umawiających się Stronach obowiązek wypełniania zobowiązań podjętych przez Strony Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu” i „spoczywający na Umawiających się Stronach obowiązek rozważenia pozytywnych i negatywnych skutków środowiskowych i społecznych projektów, szczególnie w sektorach wrażliwych, na obszarach wrażliwych lub w pobliżu takich obszarów, a także zagrożeń środowiskowych i społecznych związanych z obecnymi działaniami przy podejmowaniu decyzji o oficjalnym wsparciu kredytów eksportowych”,
- uwzględniając wytyczne OECD z 2017 r. dla inwestorów instytucjonalnych w sprawie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, w szczególności s. 13, na której stwierdzono, że „inwestorzy, nawet posiadający udziały mniejszościowe, mogą być bezpośrednio powiązani z negatywnymi skutkami powodowanymi przez spółki, w które dokonano inwestycji, lub skutkami, do których te spółki się przyczyniły, ze względu na posiadanie udziałów lub zarządzanie udziałami w spółce powodującej określone skutki społeczne lub środowiskowe lub przyczyniającej się do nich”,
- uwzględniając podejście Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR) do przejścia na gospodarkę ekologiczną (GET), które ma na celu złagodzenie skutków zmiany klimatu i innych form degradacji środowiska lub budowanie odporności na nie, w szczególności dokumenty EBOR łączące skutki transformacji i środowisko, w tym, w stosownych przypadkach, zmiany w metodzie oceny projektu;
- uwzględniając dokument OECD z 2017 r. pt. „Responsible Business Conduct for Institutional Investors: Key Considerations for Due Diligence under the OECD Guidelines for Multinational Enterprises” [Odpowiedzialne postępowanie w biznesie dla inwestorów instytucjonalnych – kluczowe kwestie dotyczące należytej staranności zgodnie z Wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych],
- uwzględniając sprawozdanie z 2018 r. grupy zadaniowej wysokiego szczebla ds. inwestycji na rzecz infrastruktury społecznej w Europie pt. „Wspieranie inwestycji w infrastrukturę społeczną w Europie”,
- uwzględniając francuską ustawę z dnia 27 marca 2017 r. dotyczącą należytej staranności w przedsiębiorstwach, w szczególności jej art. 1 i 2,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy ⁽²⁾ (dyrektywę w sprawie ujawniania informacji niefinansowych), a w szczególności art. 19 i 19a dyrektywy 2013/34/UE oraz motywy 3, 6, 7 i 8 dyrektywy 2014/95/UE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/828 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniającą dyrektywę 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania ⁽³⁾ (dyrektywę o prawach akcjonariuszy),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) ⁽⁴⁾ (dyrektywę w sprawie IORP),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 20.5.2017, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

Wtorek, 29 maja 2018 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (rozporządzenie STS) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) ⁽⁷⁾, który stanowi, że gdy detaliczny produkt zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny ma wykazany cel środowiskowy lub społeczny, producent musi wykazać potencjalnemu inwestorowi indywidualnemu i innym zainteresowanym stronom, w jaki sposób cele te są osiągane w całym procesie inwestycyjnym,
- uwzględniając sugestię Triodos Bank dotyczącą „wzorcowych upoważnień”, które zawierają wymóg pełnego uwzględnienia czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w decyzjach inwestycyjnych, aktywnego zaangażowania i głosowania w tych kwestiach, wyboru zrównoważonych wzorców, rzadszych, ale bardziej znaczących sprawozdań podmiotów zarządzających aktywami i ukierunkowanej długoterminowo struktury opłat i płać,
- uwzględniając ponowną interpretację przez rząd brytyjski obowiązku powierniczego, która osłabia związek z maksymalnymi zyskami i pozwala na uwzględnienie kwestii etycznych i środowiskowych,
- uwzględniając pionierską rolę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) w emisji pierwszych na świecie zielonych obligacji oraz jako największego na świecie emitenta zielonych obligacji (stan w styczniu 2018 r.),
- uwzględniając dokument pt. „Principles of Positive Impact Finance” [Zasady finansowania mającego pozytywne oddziaływanie] opracowany przez inicjatywę finansową Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEPFI),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 10 października 2017 r. pt. „Finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu: niezbędne narzędzie wdrażania porozumienia z Paryża” podkreślającą rolę władz lokalnych i regionalnych we wspieraniu planowanych inwestycji zmierzających do realizacji celów porozumienia paryskiego,
- uwzględniając badanie UNEP dotyczące projektu zrównoważonego systemu finansowego,
- uwzględniając sprawozdanie organizacji Climate Bonds Initiative z 2017 r., które pokazuje, w jaki sposób obligacje są wykorzystywane w celu przejścia na globalną gospodarkę niskoemisyjną,
- uwzględniając sprawozdanie z badania UNEP z 2016 r., w którym stwierdza się, że kilka krajowych organów nadzoru finansowego już prowadzi lub przygotowuje oceny zrównoważonego rozwoju, a takie inicjatywy powinny zostać szybko włączone do głównego nurtu na szczeblu UE, a także w odniesieniu do punktu stwierdzającego, że takie analizy powinny opierać się na standardowych scenariuszach klimatycznych, w tym na takich, w których wzrost globalnych temperatur jest utrzymany na poziomie znacznie poniżej 2 °C,
- uwzględniając zalecenie zawarte w końcowym sprawozdaniu grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania ze stycznia 2018 r., zgodnie z którym Komisja powinna przeprowadzić badanie zgodności w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju obejmujące wszystkie wnioski ustawodawcze o charakterze finansowym,
- uwzględniając śródk okresowy przegląd planu działania unii rynków kapitałowych (COM(2017)0292) i jednoznaczne stwierdzenie Komisji, że: „popiera ona dostosowanie inwestycji prywatnych do celów w zakresie klimatu, zasobooszczędności i innych celów środowiskowych, zarówno poprzez środki polityczne, jak i inwestycje publiczne” (COM(2016)0601),
- uwzględniając sprawozdanie Bundesbanku z kwietnia 2017 r. oraz kwartalny biuletyn Banku Anglii z IV kwartału 2014 r., z których wynika, że większość pieniędzy w obiegu jest generowana przez prywatny sektor bankowy, gdy banki udzielają kredytów,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1.

Wtorek, 29 maja 2018 r.

- uwzględniając art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego dotyczący potrzeby sprawienia, by „przepływy finansowe były zgodne z dążeniem do niskiej emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu”,
- uwzględniając sprawozdanie Biura ONZ ds. Zmniejszania Ryzyka Związanego z Klęskami Żywiłowymi oraz Ośrodka Badań nad Epidemiologią Klęsk Żywiłowych (CRED) pt. „Koszty ludzkie katastrof naturalnych 1995–2015”, w którym stwierdzono, że 90 % odnotowanych w tych latach poważnych katastrof spowodowanych przez zagrożenia naturalne związanych było z klimatem i pogodą oraz że w skali światowej katastrofy pociągają za sobą 300 mld USD strat rocznie ⁽⁸⁾,
- uwzględniając ramy z Sendai dotyczące ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych 2015–2030 oraz priorytet nr 3, tj. inwestowanie w zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi dla budowania odporności, w tym ust. 30, w którym mowa o potrzebie promowania włączania, w stosownym przypadku, kwestii zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi i powiązanych środków do instrumentów finansowych i podatkowych,
- uwzględniając sprawozdanie Rady Stabilności Finansowej z czerwca 2017 r. pt. „Recommendations of the Task Force on Climate-related Financial Disclosure” [Zalecenia grupy zadaniowej ds. informacji finansowych związanych z klimatem],
- uwzględniając prace Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) dotyczące ryzyka związanego z aktywami osieroconymi i zapotrzebowanie na europejskie „testy warunków skrajnych dotyczących emisji dwutlenku węgla”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 31/2016 r., w którym stwierdzono, że pomimo podjęcia przez UE w bieżącym okresie budżetowym 2014–2020 zobowiązania politycznego do wydawania jednego z każdych pięciu euro (20%) na cele związane z klimatem, UE nie jest w stanie wywiązać się z tego zobowiązania, ponieważ w obecnym okresie programowania byłoby to jedynie około 18%,
- uwzględniając sprawozdanie statystyczne EBI z 27 kwietnia 2017 r., które pokazuje, że wsparcie na działania w dziedzinie klimatu nadal odzwierciedla różne warunki rynkowe w obrębie UE i nie osiągnęło poziomu 20 % w 16 państwach członkowskich w 2016 r., oraz fakt, że podczas gdy inwestycje w działania w dziedzinie klimatu w 2016 r. były głównie podejmowane w silniejszych gospodarkach UE, EBI finansował projekty z zakresu energii ze źródeł odnawialnych w 11 państwach członkowskich i efektywności energetycznej w 18 państwach członkowskich w 2016 r.,
- uwzględniając sprawozdanie grupy zadaniowej wysokiego szczebla ds. inwestycji na rzecz infrastruktury społecznej w Europie, w którym szacuje się, że luka w odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę społeczną w UE wynosi co najmniej 100–150 mld EUR rocznie, dając ogółem rozdźwięk w wysokości 1,5 biliona EUR w latach 2018–2030,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lutego 2018 r. w sprawie rocznego sprawozdania z działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2016 ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie planu działania w sprawie detalicznych usług finansowych ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie EBI dotyczące inwestycji za lata 2017/2018,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie innowacji w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy ⁽¹²⁾,
- uwzględniając pakiet Komisji Europejskiej dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym z 2015 r. i rezolucję Parlamentu z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie oszczędnego gospodarowania zasobami: ku gospodarce o obiegu zamkniętym ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ Biuro ONZ ds. Zmniejszania Ryzyka Związanego z Klęskami Żywiłowymi https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0039.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0025.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0428.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 41.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 65.

Wtorek, 29 maja 2018 r.

- uwzględniając Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka oraz obowiązków ochrony, poszanowania i naprawy,
 - uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a także cele zrównoważonego rozwoju,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0164/2018),
- A. mając na uwadze, że rynki finansowe mogą i powinny odgrywać kluczową rolę w ułatwianiu przejścia na zrównoważoną gospodarkę w UE, które wykracza poza zakres związany ze zmianą klimatu i względy ekologii oraz obejmuje także kwestie społeczne i te dotyczące ładu korporacyjnego; mając na uwadze pilną potrzebę zaradzenia niedoskonałościom rynku; mając na uwadze, że wyzwania środowiskowe, gospodarcze i społeczne są ze sobą ściśle powiązane; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonych finansów z lipca 2017 r. luka w finansowaniu działań na rzecz dekarbonizacji w Europie wynosi prawie 180 mld EUR, nie licząc innych celów w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- B. mając na uwadze, że transformacja ekologiczna powinna stanowić zachętę do zwiększenia solidarności i spójności; mając na uwadze, że zrównoważone finanse mogą stanowić sposób na poradzenie sobie z wyzwaniami społecznymi w celu zapewnienia długoterminowego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz wspierania dobrobytu obywateli; mając na uwadze, że kryteria dotyczące inwestycji w łagodzenie zmian klimatu wydają się być najbardziej obiecujące i mogą stanowić dobry punkt wyjścia; mając na uwadze, że zrównoważone finanse wykraczają poza inwestycje w obszarze klimatu i zielone inwestycje, i powinny także pilnie uwzględnić kryteria społeczne i te dotyczące ładu korporacyjnego;
- C. mając na uwadze, że przewidywalne i stabilne ramy regulacyjne dla inwestycji związanych ze zmianą klimatu mają ogromne znaczenie dla wspierania zaangażowania sektora prywatnego w finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu; mając na uwadze, że Unia Europejska może ustalić normy stabilnego systemu finansowego dzięki wprowadzeniu rzetelnych i kompleksowych ram, których szczegóły powinny zostać określone stopniowo za pomocą konkretnych inicjatyw ustawodawczych;
- D. mając na uwadze potrzebę zmiany nastawienia wszystkich zainteresowanych stron, co z kolei wymaga od Komisji przedstawienia przepisów przekrojowych; mając na uwadze, że inwestorzy instytucjonalni oraz detaliczni wykazują zwiększone zainteresowanie inwestycjami przestrzegającymi kryteriów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;
- E. mając na uwadze potrzebę większej przejrzystości danych z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego dotyczących przedsiębiorstw w celu zapobieżenia ekoobudzie;
- F. mając na uwadze, że ocena wpływu powinna być częścią taksonomii zrównoważonych produktów finansowych; mając na uwadze coraz większą wiedzę fachową na temat sposobu obliczania wpływu inwestycji na cele z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;

Konieczność opracowania odpowiednich ram politycznych służących uruchamianiu kapitału potrzebnego podczas zrównoważonej transformacji

1. podkreśla, że możliwość szybszego przejścia na zrównoważoną gospodarkę to szansa na ukierunkowanie rynków kapitałowych i pośredników finansowych na długoterminowe, innowacyjne, przyjazne społecznie, ekologiczne i efektywne inwestycje; dostrzega obecną tendencję do rezygnacji z inwestycji w węgiel, lecz podkreśla, że potrzebne są dalsze starania prowadzące do rezygnacji z inwestycji w inne paliwa kopalne; podkreśla, jak ważne jest, aby europejskie banki i rynki kapitałowe uzyskały przewagę w zakresie innowacyjności w tym obszarze; zauważa, że korzyści i zagrożenia z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego często nie są uwzględniane w cenach i że stanowi to przewagę rynkową, z której korzystają niezrównoważone podmioty finansowe nastawione na krótkoterminowy zysk w przypadku uczestników rynku, którzy koncentrują się na szybkim zwrocie z inwestycji; podkreśla, że potrzebne są dobrze zaprojektowane polityczne, kontrolne i regulacyjne ramy zarządzania zrównoważonymi finansami, uwzględniające różne możliwości regionów UE; zwraca uwagę, że takie ramy mogłyby na większą skalę pomóc uruchomić kapitał z myślą o zrównoważonym rozwoju i zwiększeniu wydajności rynku, tak aby skierować przepływ kapitału do aktywów, które przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do przedstawienia ambitnych ram legislacyjnych i dostrzega wnioski przedstawione przez Komisję w planie działania na rzecz zrównoważonych finansów;

Wtorek, 29 maja 2018 r.

Rola sektora finansowego w zapewnianiu równowagi i w strategiach politycznych niezbędnych do skorygowania niedoskonałości rynku

2. podkreśla, że sektor finansowy jako całość i jego podstawowa funkcja jak najbardziej efektywnej dystrybucji kapitału z korzyścią dla społeczeństwa powinny, zgodnie z celami UE, kierować się wartościami sprawiedliwości i otwartości oraz zasadą zrównoważonego rozwoju oraz uwzględniać kwestie z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz kosztu braku działań w analizie dotyczącej inwestycji i w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych; stwierdza, że nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd przedstawianie zagrożeń klimatycznych i innych zagrożeń związanych ze środowiskiem, które stwarzają produkty finansowe, może zagrażać stabilności rynku; podkreśla zasadniczą rolę polityki gospodarczej, fiskalnej i monetarnej we wspieraniu zrównoważonych finansów poprzez ułatwianie alokacji kapitału, ukierunkowanie inwestycji na technologie i przedsięwzięcia o bardziej zrównoważonym charakterze, na zdekarbonizowane, odporne na kryzysy i zasobooszczędne działania gospodarcze, które są w stanie zmniejszyć obecne zapotrzebowanie na przyszłe zasoby, a tym samym mogą sprostać celom UE w zakresie zrównoważonego rozwoju i celom porozumienia paryskiego; dostrzega, że odpowiednia i rosnąca cena za emisję gazów cieplarnianych jest kluczowym elementem sprawnej i efektywnej gospodarki rynkowej w aspekcie środowiskowym i społecznym, ponieważ koryguje bieżące niedoskonałości rynku; stwierdza, że cena na europejskim rynku emisji ulega wahaniom; wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowego wycofywania bezpośrednich i pośrednich dotacji do paliw kopalnych;

Aktywa osieroczone i powiązane ryzyko systemowe

3. podkreśla, że choć w bilansach przedsiębiorstw nadal przykłada się wagę do aktywów emisyjnych, ich wartość będzie musiała w przyszłości spadać, jeśli transformacja w kierunku społeczeństwa wykorzystującego technologie niskoemisyjne ma się powieść; podkreśla w związku z tym znaczne ryzyko systemowe, jakim dla stabilności finansowej mogłyby być osieroczone aktywa emisyjne i szkodliwe dla środowiska aktywa, jeżeli aktywa te nie zostaną w terminie wycenione z uwzględnieniem ich profilu ryzyka długoterminowego; podkreśla, że rozpoznanie, ocena i ostrożne zarządzanie ekspozycjami i – po upływie okresu przejściowego – proporcjonalnie obowiązkowe zgłaszanie takich zasobów, a także stopniowe ich usuwanie jest niezbędne dla uporządkowanego, zrównoważonego i stabilnego przejścia na zasobooszczędne inwestycje korzystne dla klimatu; zaleca rozszerzenie koncepcji osieroczonych aktywów i włączenie do niej podstawowych systemów i usług ekologicznych;

4. wzywa do wprowadzenia – zgodnie z propozycją Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z 2016 r. – europejskich „testów warunków skrajnych dotyczących emisji dwutlenku węgla” dla banków i innych pośredników finansowych w celu umożliwienia pomiaru ryzyka związanego z tego rodzaju aktywami osieroczonymi; z zadowoleniem przyjmuje propozycje ERRS w sprawie opracowania polityki ostrożnościowej odpornej na zmianę klimatu, takie jak specjalne korekty kapitałowe w oparciu o intensywność emisji indywidualnych ekspozycji uznanych za nadmierne, które będą stosowane do całej inwestycji w aktywa uznane za wysoce zagrożone nagłym przejściem na gospodarkę niskoemisyjną; wskazuje na oczekiwaną zmianę rozporządzeń ustanawiających europejskie urzędy nadzoru (ESA), która będzie okazją do rozważenia roli ESA w badaniu i opracowywaniu standardów oceny ryzyka emisji i innych rodzajów ryzyka związanych ze środowiskiem, jego ujawniania i uwzględniania w wewnętrznych procedurach oceny ryzyka w bankach, biorąc jednocześnie pod uwagę obowiązujące wymogi w zakresie sprawozdawczości dotyczące zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do przedstawienia wniosków ustawodawczych w tej sprawie;

Finansowanie inwestycji publicznych koniecznych do transformacji

5. podkreśla, że reforma systemu finansowego mająca aktywnie przyspieszyć transformację ekologiczną będzie wymagała współpracy sektora publicznego i prywatnego; podkreśla zasadniczą rolę polityki budżetowej i gospodarczej w zapewnianiu odpowiednich sygnałów i zachęt; wzywa państwa członkowskie, by w porozumieniu z Komisją ESA i EBI oceniły swoje krajowe i zbiorowe potrzeby w zakresie inwestycji publicznych i zlikwidowania ewentualnych luk, aby upewnić się, że UE jest na dobrej drodze do osiągnięcia celów związanych ze zmianą klimatu w ciągu najbliższych pięciu lat, a także celów zrównoważonego rozwoju ONZ do roku 2030; podkreśla rolę, jaką krajowe banki i instytucje prorozwojowe mogą odegrać w tym zakresie; sugeruje, aby koordynować ten proces na poziomie europejskim i ustanowić system śledzenia faktycznych przepływów finansowych na rzecz zrównoważonych inwestycji publicznych w ramach obserwatorium UE ds. zrównoważonych finansów; z zadowoleniem przyjmuje innowacyjne instrumenty finansowe uwzględniające wskaźniki stabilności finansów publicznych, które mogłyby ułatwić ten proces, takie jak emitowane publicznie zielone obligacje; z zadowoleniem przyjmuje wyjaśnienia dostarczone przez Eurostat w sprawie sposobu postępowania z umowami o poprawę efektywności energetycznej w rachunkach narodowych, ponieważ takie wyjaśnienia mogą odblokować znaczne przepływy kapitału publicznego do sektora, w którym luka inwestycyjna dotycząca czystej energii dla UE do 2030 r. wynosi obecnie 75%; wzywa Komisję do dalszej analizy podejścia opartego na kwalifikowalności inwestycji publicznych służących realizacji celów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, tak by rozłożyć koszty tych projektów w cyklu użytkowania powiązanych inwestycji publicznych;

Wtorek, 29 maja 2018 r.

Wskaźniki stabilności finansów publicznych i taksonomia jako zachęta do zrównoważonych inwestycji

6. wzywa Komisję do kierowania wielostronnym procesem, obejmującym ekspertów w dziedzinie nauk o klimacie i uczestników sektora finansowego, mającym na celu opracowanie do końca 2019 r. solidnej, wiarygodnej i neutralnej pod względem technologicznym taksonomii zrównoważonego rozwoju w oparciu o wskaźniki, które pokazują pełny wpływ inwestycji na zrównoważony rozwój i umożliwiają porównanie projektów inwestycyjnych i przedsiębiorstw; podkreśla, że potrzeba opracowania takich wskaźników zrównoważonego rozwoju to pierwszy krok w procesie rozwoju unijnej taksonomii zrównoważonego rozwoju oraz uwzględnienia tych wskaźników w zintegrowanej sprawozdawczości; podkreśla, że po opracowaniu taksonomii zrównoważonego rozwoju powinny zostać przedstawione następujące dodatkowe wnioski ustawodawcze: nadrzędne, obowiązkowe ramy analizy due diligence, w tym pełne wprowadzenie obowiązku dochowania należytej staranności w okresie przejściowym i uwzględnienie zasady proporcjonalności, ustanowienie publicznej europejskiej agencji ratingowej, taksonomia z zakresu odpowiedzialnego inwestowania oraz wnioski dotyczący włączenia zagrożeń i czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego do ram ostrożnościowych instytucji finansowych;

7. zauważa, że wskaźniki stabilności już istnieją, ale że obecnym dobrowolnym ramom sprawozdawczości brakuje harmonizacji; w związku z tym wzywa Komisję do opracowania taksonomii zrównoważonego rozwoju na podstawie zharmonizowanego wykazu wskaźników stabilności w oparciu o już istniejące prace, między innymi, Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej (Global Reporting Initiative – GRI), ONZ (zasady odpowiedzialnego inwestowania), Komisji Europejskiej, OECD i sektora prywatnego, zwłaszcza w oparciu o istniejące wskaźniki efektywnego korzystania z zasobów przygotowane przez Eurostat; zaleca, aby wskaźniki te były włączane do taksonomii w sposób dynamiczny i z jasnymi wytycznymi dla inwestorów na temat terminów, w jakich niektóre standardy należy osiągnąć; zaleca, aby Komisja rozważyła również ważenie wskaźników w zależności od tego, jak pilne jest zajęcie się nimi w danym czasie; podkreśla, że w taksonomii należy zachować właściwą równowagę między zobowiązaniami a elastycznością, co oznacza, że ramy powinny być w okresie przejściowym obowiązkowe i ujednolicone, ale być postrzegane jako stale rozwijane narzędzie, w którym można uwzględnić pojawiające się zagrożenia lub te jeszcze nie do końca zidentyfikowane;

8. uznaje włączenie gotowych wskaźników ilościowych i jakościowych ocen dotyczących klimatu i innych zagrożeń dla środowiska za ważny krok w kierunku taksonomii z zakresu odpowiedzialnego inwestowania, która będzie zgodna z celami zrównoważonego rozwoju ONZ, międzynarodowym prawem z zakresu praw człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym i prawem pracy; podkreśla, że minimalne standardy dotyczące zagrożeń i czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego powinny obejmować minimalne standardy społeczne takich inwestycji z uwzględnieniem praw pracowniczych, bezpieczeństwa i higieny pracy, wykluczać zasoby pochodzące z regionów objętych konfliktem lub uzyskane bez świadomej zgody odnośnych społeczności, a także minimalne standardy zarządzania obejmujące wymogi UE w zakresie ładu korporacyjnego i sprawozdawczości, odpowiednie standardy UE w zakresie sprawozdawczości finansowej i standardy UE w zakresie walki z praniem pieniędzy, korupcją i na rzecz przejrzystości podatkowej;

Znak zielonego finansowania

9. wzywa do Komisję do objęcia przywództwa w wielostronnym procesie prowadzącym do stworzenia w drodze inicjatywy ustawodawczej do końca 2019 r. znaku zielonego finansowania, przyznawanego inwestycjom i produktom kapitałowym oraz emerytalnym, które już osiągnęły najwyższe standardy w taksonomii zrównoważonego rozwoju, aby służyć jako wskazówka w decyzjach inwestycyjnych osobom, dla których decydujące znaczenie ma zrównoważony rozwój; zaleca, aby znak zielonego finansowania uwzględniał minimalne standardy jeśli chodzi o zagrożenia i czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego dostosowane do porozumienia paryskiego i zgodne z zasadą „nie szkodzić” w oparciu o analizę ryzyka w zakresie ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, oraz działalność, która w sposób widoczny wywiera pozytywny wpływ zgodnie z definicją inicjatywy finansowej UNEP; stwierdza, że ważną funkcją taksonomii i znaku zielonego finansowania jest poprawa oceny ryzyka przez uczestników rynku finansowego dzięki przygotowywaniu dostosowanego skali i rynkowego ratingu; z zadowoleniem przyjmuje innowacje podmiotów rynkowych, takich jak agencje ratingowe, które opracowują i obsługują takie rynkowe ratingi;

Włączenie kryteriów zrównoważonego finansowania do wszystkich aktów prawnych związanych z sektorem finansowym

10. odnotowuje niedawne uwzględnienie zagadnień zrównoważonego rozwoju w rozporządzeniu w sprawie PRIIP (detailedne produkty zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne) i w rozporządzeniu w sprawie sekurytyzacji STS (prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja), a także w dyrektywie o prawach akcjonariuszy i w dyrektywie w sprawie ujawniania informacji niefinansowych; podkreśla, że należy zadbać o odpowiednie uregulowanie ryzyka związanego z zielonymi i zrównoważonymi aktywami; z zadowoleniem przyjmuje włączenie do dyrektywy w sprawie IORP uznania aktywów osieroconych, a także zasady „ostrożnego inwestora” i odniesienia do zasad ONZ dotyczących odpowiedzialnego inwestowania; zwraca się o odpowiednie i proporcjonalne włączenie wskaźników zrównoważonego finansowania do wszystkich nowych i zmienionych aktów prawnych związanych z sektorem finansowym za pomocą wniosku zbiorczego lub szczegółowych wniosków; wzywa do opracowania wspólnych wytycznych w celu ujednolicenia definicji czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz ich wprowadzenia do całego nowego i zmienionego prawodawstwa;

Wtorek, 29 maja 2018 r.

11. w związku z tym wzywa Komisję, by wykorzystała uprawnienia określone w rozporządzeniu (UE) nr 1286/2014 do jak najszybszego – przed opracowaniem taksonomii zrównoważonego rozwoju – przedstawienia aktu delegowanego w celu określenia szczegółów dotyczących procedur stosowanych do ustalenia, czy detaliczne produkty zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne zmierzają do osiągnięcia szczególnych celów środowiskowych lub społecznych; apeluje także o wprowadzenie proporcjonalnych obowiązkowych ram dotyczących należytej staranności w oparciu o wytyczne OECD z 2017 r. dla inwestorów instytucjonalnych w sprawie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, nakładających po okresie przejściowym na inwestorów obowiązek identyfikowania, łagodzenia i uwzględniania czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz zapobiegania im; twierdzi, że takie ogólnoeuropejskie ramy powinny opierać się na francuskiej ustawie dotyczącej należytej staranności w przedsiębiorstwach i dotyczyć firm i inwestorów, w tym banków; apeluje również o bezpośrednie odniesienie do kryteriów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w nadzorze nad produktem i zarządzaniu nim we wszystkich nowych i zmienionych przepisach, które są obecnie przedmiotem dyskusji; z zadowoleniem przyjmuje zalecenie grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania Komisji, aby włączyć zasadę „zrównoważony rozwój przede wszystkim” do całego procesu podejmowania decyzji na szczeblu UE, ich wdrażania i egzekwowania;

Zagrożenia dla zrównoważonego rozwoju w ostrożnościowych ramach zasad adekwatności kapitałowej

12. stwierdza, że zagrożenia dla zrównoważonego rozwoju mogą także pociągać za sobą ryzyko finansowe oraz że w związku z tym należy je uwzględnić tam, gdzie jest ono znaczne, w wymogach kapitałowych i w ocenie ostrożnościowej banków; zwraca się zatem do Komisji o przyjęcie strategii regulacyjnej i planu działania, których celem będzie między innymi pomiar zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w ramach ostrożnościowych oraz promowanie włączenia zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju do ram regulacji kapitałowych Bazylea IV, aby zagwarantować odpowiednie rezerwy kapitałowe; podkreśla, że zasady adekwatności kapitałowej muszą opierać się na przedstawionych zagrożeniach i w pełni je odzwierciedlać; w tym celu dąży do zainicjowania projektu pilotażowego UE w ramach kolejnego rocznego budżetu, aby rozpocząć prace nad wskaźnikami metodologicznymi;

Jawność

13. podkreśla, że ujawnianie informacji jest kluczowym warunkiem umożliwiającym zrównoważone finanse; z zadowoleniem przyjmuje prace grupy zadaniowej ds. ujawniania informacji finansowych związanych z klimatem i wzywa Komisję i Radę do poparcia jej zaleceń; wzywa do włączenia kosztów braku działań w dziedzinie klimatu, środowiska i innych zagrożeń dla stabilności do zasad dotyczących jawności; sugeruje, aby Komisja uwzględniła proporcjonalny obowiązek ujawniania informacji w ramach zmiany dyrektywy o rachunkowości, dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych, dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych i rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, aby uwzględnić obowiązek ujawniania od 2020 r. informacji, co uwzględniałoby okres transpozycji, w którym przedsiębiorstwa będą mogły przygotować się do wdrożenia; stwierdza, że art. 173 francuskiej ustawy o transformacji sektora energetycznego może być wzorem dla uregulowań dotyczących obowiązkowego ujawniania przez inwestorów informacji na temat ryzyka klimatycznego; apeluje o rozważenie rozszerzenia zakresu stosowania dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych; podkreśla w związku z tym, że wymogi sprawozdawczości powinny być proporcjonalne do ryzyka ponoszonego przez instytucję, jej rozmiaru i stopnia złożoności; zaleca, by rodzaj ujawnianych informacji wymaganych obecnie na mocy rozporządzenia PRIIP oraz z wykorzystaniem dokumentu zawierającego kluczowe informacje stał się obowiązujący w odniesieniu do wszystkich detalicznych produktów finansowych;

Obowiązek powierniczy

14. zauważa, że obowiązki powiernicze są już wpisane w unijne ramy regulacyjne sektora finansowego, jednak nalega, aby zostały one doprecyzowane w trakcie określania, ustanawiania i testowania solidnej i wiarygodnej taksonomii zrównoważonego finansowania, obejmującej kluczowe działania w obszarze inwestycji, w tym strategię inwestycyjną, zarządzanie ryzykiem, alokację aktywów, zarządzanie inwestycjami i sprawowanie nad nimi pieczy, w odniesieniu do wszystkich podmiotów w łańcuchu inwestycji, w tym podmiotów zarządzających aktywami i niezależnych konsultantów inwestycyjnych lub innych pośredników inwestycyjnych; zaleca rozszerzenie obowiązku powierniczego tak, aby obejmował on obowiązkowy „dwukierunkowy” proces integracji, w ramach którego wszystkie podmioty w łańcuchu inwestycji, w tym podmioty zarządzające aktywami i niezależni konsultanci inwestycyjni lub inni pośrednicy inwestycyjni, będą musiały uwzględniać w swoich decyzjach finansowo istotne czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, w tym koszty braku działań, oraz brać pod uwagę niefinansowe preferencje klientów i beneficjentów lub ostatecznych inwestorów końcowych dotyczące ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, przy czym tych klientów, beneficjentów i inwestorów należy aktywnie pytać o preferencje co do ram czasowych i zrównoważoności; wzywa do uwzględnienia kosztów braku działań w dziedzinie klimatu i środowiska oraz innych zagrożeń dla stabilności w zarządzaniu ryzykiem i ocenie należytej staranności przez zarządy spółek i organy publiczne oraz jako części obowiązku powierniczego inwestorów;

Wtorek, 29 maja 2018 r.

Modelowe umowy dla rozpoznania zagrożeń z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego

15. wzywa Europejskie Urzędy Nadzoru do opracowania wytycznych dotyczących modelowych umów między właścicielami aktywów i podmiotami zarządzającymi aktywami, niezależnymi konsultantami inwestycyjnymi i innymi pośrednikami inwestycyjnymi, które wyraźnie uwzględniałyby przekazywanie udziałów, a także jasne oczekiwania dotyczące rozpoznawania i uwzględniania zagrożeń i czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w celu uniknięcia, zmniejszenia, złagodzenia i kompensowania tych zagrożeń; wzywa instytucje UE, aby w związku z planowanym przeglądem rozporządzeń w sprawie Europejskich Urzędów Nadzoru zapewniły Europejskim Urzędowi Nadzoru przydział odpowiednich zasobów; wzywa do włączenia kosztów braku działań w dziedzinie klimatu i innych zagrożeń dla stabilności do wszystkich przyszłych aktów prawnych UE i ich rewizji oraz do wszystkich ocen oddziaływania finansowania;

Zarządzanie

16. domaga się, by aktywne i odpowiedzialne zarządzanie stanowiło integralną część obowiązków prawnych inwestorów oraz by informacje o działalności zarządczej były udostępniane beneficjentom i podawane do publicznej wiadomości, m.in. przez publiczne i obowiązkowe ujawnienie znaczących pakietów akcji, działań związanych z zaangażowaniem, wykorzystanie doradców inwestorów oraz wykorzystanie pasywnych instrumentów inwestycyjnych; uważa, że należy zachęcać fundusze pasywne, polegające na inwestycjach opartych na indeksie, do ujawniania działań zarządczych inwestorów oraz zakresu, w jakim wykorzystanie pasywnej indeksacji i wskaźników pozwala na właściwe określenie zagrożeń dotyczących ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w odniesieniu do spółek, w których dokonano inwestycji; jest zdania, że podmioty udostępniające indeksy należy wezwać do udzielenia szczegółowych informacji na temat ekspozycji powszechnie stosowanych i stanowiących odniesienie wskaźników na parametry z zakresu klimatu i zrównoważonego rozwoju;

Konieczność opracowania dalszych wymogów w odniesieniu do sprawozdawczości z zakresu zagrożeń dotyczących ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w ramach dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych

17. zwraca uwagę na niewystarczający stopień konwergencji w ramach dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych oraz na potrzebę harmonizacji w dążeniu do większej spójności i potrzebę określenia najważniejszych dla ujawniania informacji wskaźników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego z wykorzystaniem wskaźników stabilności i oszczędnego gospodarowania zasobami; wzywa Komisję do utworzenia ogólnounijnej grupy z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, w tym przedstawicieli sektora usług finansowych, środowisk akademickich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w celu dokonania oceny i zaproponowania odpowiedniego wykazu parametrów, w tym wykazu wskaźników mierzących wpływ na stabilność i obejmujących najbardziej znaczące zagrożenia dla stabilności; jest zdania, że reforma ta powinna wprowadzić wymóg sprawozdawczości kontrolowanej przez strony trzecie;

Zielone obligacje

18. zwraca uwagę, że zielone obligacje stanowią jedynie niewielki ułamek rynku inwestycji i na dodatek niedostatecznie uregulowany, a tym samym narażony na praktyki marketingowe wprowadzające w błąd, i że w UE brakuje obecnie jednolitego standardu zielonych obligacji, który powinien bazować na przyszłej unijnej taksonomii zrównoważonego finansowania; zauważa, że zielone obligacje powinny być sprawdzane i nadzorowane przez organy publiczne i powinny zawierać okresowe sprawozdania dotyczące wpływu aktywów bazowych na środowisko; podkreśla, że zielone obligacje powinny także obejmować odwrotny wpływ na środowisko, i popiera zmniejszenie zużycia paliw kopalnych; podkreśla, że zielone obligacje powinny wykluczać niektóre sektory – zwłaszcza w związku z działalnością o wyjątkowo negatywnym wpływie na klimat – i nie powinny naruszać podstawowych standardów socjalnych i praw człowieka; sugeruje, by opracowanie standardów dla europejskich zielonych obligacji odbywało się z zachowaniem pełnej przejrzystości w ramach specjalnej grupy roboczej Komisji podlegającej regularnej kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego; wzywa Komisję do regularnego oceniania wpływu, skuteczności i nadzoru zielonych obligacji; apeluje w związku z tym o inicjatywę ustawodawczą na rzecz promowania i wprowadzenia na rynek europejskiej publicznej emisji zielonych obligacji oraz tworzenia zachęt dla takiej emisji przez istniejące i przyszłe instytucje europejskie, takie jak EBI, w celu finansowania nowych zrównoważonych inwestycji;

Wtorek, 29 maja 2018 r.

Agencje ratingowe

19. zauważa, że agencje ratingowe niewystarczająco uwzględniają wpływ destruktywnych zagrożeń i czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego na przyszłą zdolność kredytową emitentów; apeluje o przyjęcie unijnych standardów i unijny nadzór nad włączeniem wskaźników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego do ratingów dla wszystkich agencji ratingowych działających w UE; zwraca uwagę, że nadal nie zajęto się w pełni podstawową kwestią niewystarczającej konkurencji między tymi firmami i ich wąskich priorytetów ekonomicznych; wzywa do ustanowienia procesu akredytacji w zakresie „znaku zielonego finansowania” przez podmioty wydające certyfikaty, nadzorowanego przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA); zaleca nadanie ESMA mandatu pozwalającego wymagać od agencji ratingowych uwzględnienia w ich metodyce zagrożeń dla stabilności; w razie możliwości ich wystąpienia w przyszłości, zwraca się do Komisji o przygotowanie przeglądu rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych; podkreśla znaczenie badań na temat zrównoważoności, dostarczanych przez indeksy stabilności i agencje ratingowe z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, w zapewnianiu wszystkim podmiotom finansowym niezbędnych informacji na potrzeby ich sprawozdawczości i obowiązku powierniczego, co jest krokiem w stronę bardziej zrównoważonego systemu finansowego;

Systemy znakowania usług finansowych

20. proponuje ustanowienie przez Komisję wiążącego, proporcjonalnego i dobrowolnego w okresie przejściowym systemu znakowania dla instytucji oferujących rachunki bankowe dla klientów detalicznych, fundusze inwestycyjne, ubezpieczenia i produkty finansowe, który wskazywałby na stopień, w jakim aktywa bazowe są zgodne z porozumieniem paryskim i z celami z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;

Mandat Europejskich Urzędów Nadzoru

21. zamierza sprecyzować mandat Europejskich Urzędów Nadzoru i właściwych organów krajowych w związku z planowanym przeglądem rozporządzeń w sprawie Europejskich Urzędów Nadzoru, aby uwzględnić i monitorować zagrożenia i czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, zapewniając tym samym większą spójność działań na rynkach finansowych z celami w zakresie zrównoważoności; uważa w związku z tym, że ESMA powinien:

- włączyć preferencje dotyczące zrównoważoności do swoich wytycznych na temat oceny odpowiedniości, zaproponowanej przez Komisję w jej planie działania na rzecz zrównoważonych finansów, a w szerszym ujęciu – dostarczyć wskazówek na temat tego, jak kwestie zrównoważoności można skutecznie uwzględnić w stosownych przepisach finansowych UE, a także wspierać spójne wdrażanie tych przepisów po ich przyjęciu;
- ustanowić proporcjonalny i obowiązkowy po okresie przejściowym nadzorczy system monitorowania w celu oceny istotnych zagrożeń i czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, poczynając od 2018 r., wraz z analizą perspektywiczną scenariuszy zrównoważoności;
- otrzymać mandat umożliwiający kontrolę dostosowania portfela do porozumienia paryskiego oraz zagrożeń i czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, a także zapewnienie spójności z zaleceniami grupy zadaniowej ds. ujawniania informacji finansowych związanych z klimatem;

podkreśla w związku z tym, że Europejskie Urzędy Nadzoru powinny dysponować wystarczającymi środkami finansowymi, by realizować swoje zadania; apeluje do Europejskich Urzędów Nadzoru o współpracę w tym zakresie z odpowiednimi agencjami i organizacjami międzynarodowymi;

Rola EBI w zrównoważonych finansach

22. zwraca uwagę na przewodnią rolę, jaką powinny odgrywać instytucje UE, jeśli chodzi o zapewnienie zrównoważonych finansów; zauważa, że choć 26 % całkowitego finansowania EBI przeznaczony na ukierunkowane działania w dziedzinie klimatu i choć w 2007 r. zapoczątkował rynek zielonych obligacji i jest na dobrej drodze do wypełnienia swoich zobowiązań deklarowanych w tej dziedzinie, to nadal finansuje projekty wysokoemisyjne, a zatem istnieją jeszcze obszary wymagające ulepszenia; nalega w związku z tym, aby EBI dostosował swoje przyszłe pożyczki i nadał im odpowiednie priorytety, tak aby były one zgodne z porozumieniem paryskim i limitem klimatycznym wynoszącym 1,5 °C; wzywa do wzmocnienia i zrównoważenia działalności pożyczkowej EBI i rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), tak aby instytucje te przestały inwestować w projekty wysokoemisyjne i dały pierwszeństwo projektom z zakresu zasobooszczędności i dekarbonizacji, jak również innym innowacyjnym sektorom i przedsiębiorstwom niematerialnym; uważa, że EBI jest w stanie przekazać więcej kapitału wysokiego ryzyka na potrzeby przejścia na zieloną gospodarkę przy jednoczesnym zachowaniu równowagi między regionami; jest zdania, że w tym kontekście należy podjąć dalsze działania, przewidując m.in. połączenie z instrumentami finansowymi UE w kolejnych wieloletnich ramach finansowych;

Wtorek, 29 maja 2018 r.

Rola EBC w zrównoważonych finansach

23. uznaje niezależność EBC i jego główne zadanie w postaci utrzymania stabilności cen, lecz przypomina, że EBC jako instytucję unijną również zobowiązuje porozumienie paryskie; jest zatem zaniepokojony faktem, że „62,1 % nabywanych przez EBC obligacji korporacyjnych dotyczy sektorów [...], które są odpowiedzialne za 58,5 % emisji gazów cieplarnianych w strefie euro”⁽¹⁴⁾ i stwierdza, że na programie tym bezpośrednio korzystają głównie wielkie korporacje; zaleca, aby EBC wyraźnie uwzględnił porozumienie paryskie i cele z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w swoich wytycznych dotyczących jego programów zakupu; podkreśla, że te wytyczne mogą odegrać rolę pilotażową w opracowaniu przyszłej polityki inwestycyjnej zorientowanej na cele z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego i zgodnej z wysokimi standardami unijnej taksonomii zrównoważonego finansowania;

Inne kwestie

24. podkreśla, że rozsądna oferta zrównoważonych produktów finansowych może również mieć pozytywny wpływ na rozwój europejskiej infrastruktury społecznej rozumianej jako zbiór inicjatyw i projektów mających na celu tworzenie wartości publicznej poprzez pobudzanie inwestycji i innowacji w sektorach, które mają strategiczne i kluczowe znaczenie dla dobrobytu i odporności osób i społeczności, takich jak edukacja, opieka zdrowotna i mieszkalnictwo;

25. z zadowoleniem przyjmuje prace prowadzone przez grupę ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania, która wnosi cenny wkład w wysiłki na rzecz stworzenia nowej normy dla stabilnego sektora finansowego; podkreśla jednak potrzebę aktywnego zaangażowania sektora bankowego, który ze względu na jego dominującą pozycję w europejskim otoczeniu finansowym wciąż jest kluczem do zapewnienia bardziej zrównoważonych finansów;

26. podkreśla, że metodyka zastosowana w celu monitorowania wydatków związanych z klimatem prowadzi do niespójności między programami, co umożliwi kwalifikowanie projektów o wątpliwej korzyści dla środowiska i klimatu jako wydatków związanych z klimatem (np. składnik ekologiczny wspólnej polityki rolnej);

27. podkreśla, że żadne szeroko stosowane wskaźniki finansowe nie uwzględniają w swojej metodologii czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego; apeluje o opracowanie co najmniej jednego europejskiego punktu odniesienia w zakresie zrównoważonego finansowania, z wykorzystaniem europejskiej taksonomii zrównoważonego finansowania, w celu oceny wyników europejskich emitentów w oparciu o zagrożenia i czynniki dotyczące ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;

28. wzywa do zbadania i zachęcania do inicjatyw prywatnych, takich jak projekt EeMAP dotyczący „zielonych kredytów hipotecznych”, aby ocenić i pokazać, w jakich warunkach zielone aktywa mogą doprowadzić do zmniejszenia ryzyka dla inwestycji, a jednocześnie zwiększyć zrównoważenie środowiskowe;

29. wzywa UE, aby aktywnie promowała włączenie wskaźników stabilności do ram międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej na szczeblu międzynarodowym;

30. podkreśla, że ład korporacyjny powinien promować długoterminowe zrównoważone tworzenie wartości, na przykład w drodze akcji lojalnościowych dla długoterminowych udziałowców oraz uwzględniania kwestii ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w pakietach wynagrodzeń dyrektorów i członków zarządu; zauważa, że wyjaśnienie obowiązków dyrektorów w tym zakresie wspierałoby podmioty dokonujące zrównoważonych inwestycji w ich zobowiązaniach wobec zarządów;

31. wzywa do wprowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia wszelkiej komercyjnej i publicznej działalności od odpowiedzialności za szkody w środowisku jako warunku wstępnego wydawania zezwoleń;

32. podkreśla, że zrównoważone finanse wymagają wyjaśnienia obowiązków dyrektorów europejskich przedsiębiorstw w zakresie długoterminowego zrównoważonego tworzenia wartości, kwestii z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, a także ryzyka systemowego, jako części nadrzędnych zadań dyrektorów mających na celu zapewnienie powodzenia firmy;

⁽¹⁴⁾ Sini Matikainen, Emanuele Campiglio i Dimitri Zenghelis, The climate impact of quantitative easing [Wpływ luzowania ilościowego na klimat], Grantham Institute on climate change and the environment, maj 2017 r.

Wtorek, 29 maja 2018 r.

33. wzywa Europejskie Urzędy Nadzoru do opracowania wytycznych na temat gromadzenia danych statystycznych z zakresu rozpoznawania zagrożeń dotyczących ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego i ich uwzględniania w finansowaniu, a także wzywa do upubliczniania statystyk w jak najszerszym zakresie;

34. wzywa krajowe urzędy nadzoru bankowego i organy rynków finansowych, by opracowały jasne i zwięzłe instrukcje dotyczące sposobu, w jaki można wprowadzić nową taksonomię i inne zmiany związane z tymi przepisami, nie powodując zbędnych kosztów i opóźnień;

35. podtrzymuje zdanie, że środki cenowe mogą wnieść decydujący wkład w europejskie starania na rzecz dekarbonizacji gospodarki przez zlikwidowanie luki w finansowaniu wynoszącej 180 mld EUR dzięki zorientowaniu inwestycji na długoterminowe zrównoważone cele;

36. zwraca uwagę, że w dyskusji na temat zrównoważonych finansów często zapomina się o MŚP, pomimo ich innowacyjnego charakteru; zauważa w tym kontekście ogromny potencjał cyfryzacji i zielonych technologii finansowych; zaleca, aby Komisja rozważyła mechanizmy pozwalające MŚP łączyć projekty w celu umożliwienia im dostępu do rynku zielonych obligacji;

37. podkreśla znaczenie społecznego wymiaru zrównoważonych finansów; zwraca uwagę na potencjał rozwoju nowych instrumentów finansowych, zwłaszcza poświęconych infrastrukturze społecznej, takich jak obligacje społeczne, zgodnie z zasadami obligacji społecznych z 2017 r.;

38. podkreśla, że rozpoznawanie i ujawnianie zagrożeń z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz zarządzanie nimi stanowią nieodłączną część ochrony konsumentów i stabilności finansowej, a zatem powinny należeć do kompetencji i obowiązków nadzorczych Europejskich Urzędów Nadzoru; wzywa ERRS do aktywnego prowadzenia badań na temat wzajemnego oddziaływania czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz ryzyka systemowego, pomijając zmianę klimatu;

39. przypomina, że w swojej rezolucji z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie planu działania w sprawie detalicznych usług finansowych Parlament wezwał do wprowadzenia unijnego rachunku oszczędnościowego dla potrzeb finansowania zielonej gospodarki;

40. domaga się, aby wszystkie przyszłe wydatki UE były zgodne z porozumieniem paryskim, a ich cele związane z dekarbonizacją gospodarki były uwzględnione w instrumentach prawnych regulujących funkcjonowanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (w tym Funduszu Spójności), funduszy przeznaczonych na działania zewnętrzne i współpracę na rzecz rozwoju i innych instrumentów niewchodzących w zakres wieloletnich ram finansowych, takich jak EFIS;

41. wzywa Komisję do przeprowadzenia studium wykonalności dotyczącego tego, w jaki sposób organy nadzoru i organy regulacyjne mogą lepiej nagradzać mandaty obejmujące perspektywy długoterminowe;

42. wzywa Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) do dostarczenia najlepszych praktyk i wytycznych dotyczących relacji, jakie podmioty oferujące pracownicze programy emerytalne i prywatne produkty emerytalne utrzymują z beneficjentami przed zawarciem umowy i przez cały czas trwania inwestycji; wzywa EIOPA do dostarczenia wytycznych w sprawie najlepszych praktyk w zakresie relacji z beneficjentami i klientami detalicznymi oraz oceny ich interesów finansowych i niefinansowych, takich jak fundusz agencji ochrony środowiska w Zjednoczonym Królestwie;

Wtorek, 29 maja 2018 r.

43. zwraca uwagę na zalecenie grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania dotyczące utworzenia unijnego obserwatorium zrównoważonych finansów, którego celem powinno być monitorowanie, zgłaszanie i ujawnianie informacji na temat zrównoważonych inwestycji UE i które powinno być ustanowione przez Europejską Agencję Środowiska we współpracy z Europejskimi Urzędami Nadzoru; zaleca – jako że Unia Europejska powinna świecić przykładem – by obserwatorium odgrywało również rolę w monitorowaniu, wspieraniu i ujawnianiu informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji finansowanych z funduszy UE i przez instytucje UE, w tym EFIS, EBI i EBC; zwraca się do obserwatorium o składanie Parlamentowi sprawozdań z działalności;
44. zaleca, by EBI podjął współpracę z małymi podmiotami rynkowymi i kooperatywami, mającą na celu łączenie projektów z zakresu energii odnawialnej na małą skalę, pozwalające tym projektom zakwalifikować się do dofinansowania przyznanego przez EBI oraz do programu zakupów w sektorze przedsiębiorstw;
45. zgadza się ze zdaniem grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania, że niezwykle ważne jest wzmocnienie pozycji obywateli Europy w kwestiach zrównoważonych finansów oraz ich lepsze informowanie w tym zakresie; podkreśla, że należy ułatwić dostęp do informacji o wynikach w zakresie zrównoważonych finansów i propagować wiedzę na temat finansów;
46. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły spójność polityki między sektorem finansowym i niefinansowym; przypomina, że zrównoważonej polityce finansowej muszą towarzyszyć konsekwentne decyzje polityczne w innych sektorach, takich jak sektor energii, transportu, przemysłu i rolnictwa;
47. wzywa Komisję do publikowania regularnych sprawozdań z postępu prac w kwestiach poruszonych w niniejszym sprawozdaniu;
48. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wykorzystywały wpływ UE do odegrania wiodącej roli w zakresie zrównoważonych finansów i podniesienia standardów zrównoważoności w finansach na szczeblu światowym, w tym za pośrednictwem umów dwustronnych z państwami trzecimi, na wielostronnych forach politycznych, takich jak ONZ, G7 i G20, oraz na poziomie międzynarodowych organów normalizacyjnych, takich jak Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO);

o

o o

49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-